

Adeste fideles - Ó jöjjetek, hívek

Zsoltáros istentisztelet advent utolsó napján

A vastag betűvel szedett részeket együtt énekeljük!

harangozás végeztével, bejövetelkor

Kórus: Soha nem volt még ilyen áldott éj (Nagy Csaba Zoltán feld.)

Soha nem volt még ilyen áldott éj, Az Isten maga néz ránk, Kicsi jászolban úgy hív, úgy vár, Aki íme eljött hozzánk. A boldogság víg napja ez, Úgy vártunk erre rég, Szent békét hirdet a Megváltó, Akit minékünk küld az ég.

Soha nem volt még ilyen áldott éj, Nem gyúlt még soha ily fény, A legszebb tűz, a legszebb nap Ragyog a magas ég ivén. A mennyország elküldte im Az Isten egy Fiát, A béke angyala énekel, Vele dalolunk glóriát.

Köszöntés: (javaslom az úrasztalánál) „*A mai istentisztelet énekeit a padokra kihelyezett lapokon találják meg a testvérek. Az énekeket nem mondjuk be külön, de kérjük a jelenlévő gyülekezetet, hogy a vastag betűkkel szedett versszakokban, különösen az orgonakiséretes énekverseknél énekeljen a kórossal együtt! Fennálló énekül a kibővített 151. dicséretet énekeljük most együtt!*”

(ének után a lelkész intésére a gyülekezet helyet foglal)

Invokáció (151. dicséret)

Úr Isten, nyisd meg a mi ajakinkat,

(együtt)

K

És ami száunk hirdeti a te di-csé-re-te-det.

Úr Isten, figyelmezzél a mi segítségünkre,

s.
Debrecen, 1774. (1778)

U-ram Is-ten, si-ess Min-ket
meg-se-gí-te-ni, Ily nagy szük-sé-
günk-ben, Krisz-tus Jé-zu-sért,
Mi U-run-kért, És Meg-vál-tón-kért.

Zsoltárok antifónával

Í-me az Úr-nak ne-ve mesz-sze föld-ről jő-vén
és az ő i-gaz i-gé-je be-től-té mind e szé-les
föl-det. 1. tónus

A 95. genfi zsoltár (C. Goudimel feld.)

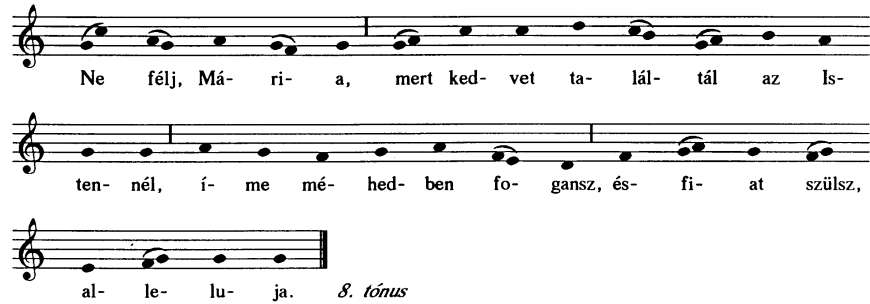
Jer-tek, ör-vend-jünk mind-nyá-jan
Az Úr-ban, mi kő-szik-lánk-ban!
Vi-ga-doz-zunk szép é-ne-kek-ke-l,
Men-jünk szí-ne e-le-i-ben,
És ma-gasz-tal-juk ke-gye-sen
Ör-ven-de-tes di-csé-re-tek-ke-l!

Antifona megisméltése (Íme, az Úrnak neve....)

85. zsoltár (anglican chant)

*Megkegyelmeztél, Uram, országodnak, jóra fordítottad Jákób sorsát.
Megbocsátottad néped bűnét, elengedted minden vétkeit.
Mutasd meg, URam, hogy szeretsz minket, és adj nekünk szabadulást!
Hadd halljam meg, mit hirdet az ÚR isten! Bizony, békességet hirdet népének.
Mert közel van a szabadulás az istenfélőkhöz, hogy dicsősége lakozzék földünkön.
Szeretet és hűség találkoznak, igazság és béke csókolgatják egymást.
Hűség sarjad a földből, igazság tekint le a mennyből.
Az ÚR is megadja a jót, földünk is meg hozza termését.
Dicsőség az Atyának és a Fiúnak és Szentlélek Istennek.
Miképpen kezdetben volt, most és mindenkor, és mindörökkön örökké. Ámen.*

Antifona

Ne félj, Má- ri- a, mert ked- vet ta- lál- tál az Is-
ten- nél, í- me mé- hed- ben fo- gansz, és- fi- at szülsz,
al- le- lu- ja. *8. tónus*

Korälelőjáték és a 100. zsoltárból szerzett isteni dicséret (L. Osiander feld.)

d
1. Ö- rül- je- tek az IS- TEN-ben, Szol-
gál- já- tok őt ö- röm- ben, Va- la- kik vagy- tok
ez föl- den, Jer- tek ví- gan e- le- i- ben!

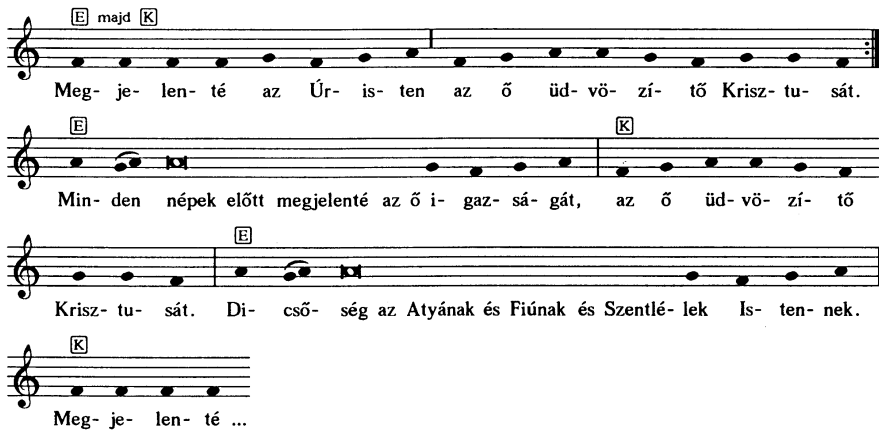
2. Mert csak Ő a mi Istenünk,
Az ki által teremtettünk,
Néki kedves népe vagyunk;
Mezejének nyája vagyunk.
3. Templomába mind bégyűljünk:
Dicséretet néki mondjunk:
Ott néki hálákat adjunk,
És csak ő szent nevét áldjuk.
4. Mert kegyelmes az ÚR ISTEN:
Nem hagy veszünk bűneinkben:
Kegyelmének vége nincsen:
Jóvalta is véghetetlen.

5. Ezt megírta nagy örömben Szent Dávid a zsoltárkönyvben, Adta ki századik részben Hogy dicsérjük ISTENT szívben.

Antifona megisméltése (Ne félj, Mária...)

Textus, Igehirdetés (javaslom a szószékben)

Responzorium

E majd **K**
Meg- je- len- té az Úr- is- ten az ő üd- vö- zít- ő Krisz- tu- sát.
E **K**
Min- den népek előtt megjelenté az ő i- gaz- sá- gát, az ő üd- vö- zít- ő
E
Krisz- tu- sát. Di- cső- ség az Atyának és Fiúnak és Szentlé- lek Is- ten- nek.
K
Meg- je- len- té ...

Korälelőjáték és dicséret (328. dics.)

1. Jöj - je - tek Krisz - tust di - csér - ni,
Bí - zó szív - vel hoz - zá tér - ni,
É - ne - kek - kel zeng - ve kér - ni,
Krisz - tus né - pe, jöj - je - tek.

2. Bűn, pokol már bűban éljen, Ördögöt hadd ölje
szégyen, Üdvösségünk szent ölében Már levettük
mind a bűt.

KÓRUS (M. Praetorius feld) *Halld hát az angyalok karát, a menny dalát, mely felcsendült az égen. Hogy hallják mind a pásztorok a szózatot a gyászos földi éjben. Ó mily áldott békesség, előtti nagy fényesség, kit várt a szívünk, várt a lelkünk régen: Isten szent Fia leszállt, a földre szállt, Bűnünk terhétől megvált, hidd: ő megvált.*

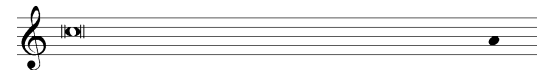
3. Küldte Őt az Úr kegyelme
Öröklétre, győzelemre,
Hogy szívünket felemelje
Boldogságos ég felé.
4. Irgalommal szánva minket,
Nagy jósága ránk tekintett,
S ördögcsalta bús szívünket
Mennymagasból látni jött.

KÓRUS: *Az Isten megszülött Fia, ki eljött ma a földi emberestben. Kit pályálgat Szűz Mária, az ősi Betlehemben.*

Fekszik nagy szegénységben kis jászolbölcsőjében, hogy üdvünk legyen földön és az égen. Isten szent Fia leszállt, a földre szállt, Bűnünk terhétől megvált, hidd: ő megvált.

5. Áldott óra, boldog óra,
Nagy hitünknek meghozója,
Ajkunk zengő hálaszóra
Nyílik, édes Jézusunk.
6. Jászol-ölben drága Gyermekek,
Ég felé vigyen kegyelmed,
Hol dicsérve énekelnek
Édes hangú angyalok.

Versiculus

E: Az Ige emberré lett, allelu - ja.
K: És miközöttünk lakozék, allelu - ja.

Antifona:

A karácsony előtti utolsó hét nap a különleges imák ideje. E hét nap esti vesperásának Magnificat-éneke előtt és után hangzanak el azok az antifonák, melyek a Messiás utáni mélyeséges vágyakozást fejezik ki. Mindegyikük az „Ó” felkiáltással kezdődik. Ez az antifona és a Magnificat utáni imádság az Ézs 9,1-6 verseivel együtt az utolsó naphoz kapcsolódva Immánuelként szólítja meg Jézus Krisztust, melynek jelentése: Velünk az Isten!

Magnificat (G. M. Trabaci – 2.toni)

Magasztalja az én lelkem az Urat. (orgona)

És örvendez az én lelkem az én megtartó Istenemben

(org) Mert reátekintett az ő szolgáló leányának alázatos állapot/jára * mert íme, mostantól fogva boldognak mondanak engem minden nemzet/ségek.

Mert nagy dolgokat cselekedett velem a hatalmas és szent az ő neve

(org) És az ő irgalmassága nemzetségről nemzet/ségre * azokon, akik őt /félík

Hatalmas dolgokat cselekedett karjának ereje által, elszéleszté az ő szívük gondolatában felfuvalkodottakat.

(org) Hatalmasokat döntött le trónja/ikról * és alázatosakat magas/talt fel.

Éhezőket töltött be javakkal és gazdagokat küldött el üresen.

(org) Felvéve Izráelt, az ő /szolgáját, * hogy megemlékezzék az ő irgalmassá/gáról

Miképpen szólott a mi atyáinknak, Ábrahámnak és az ő magvának mindörökké.

(org) Dicsőség az Atyának és a /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor és mindörökkön örökké. Ámen.

Antifona ismétlése (Ó Immánuel...)

Imádság: : (javasolom az úrasztalánál) Ó Jézus Krisztus, köztünk lakó Istenség, ki Immánuel neveddel jelzed, hogy velük akarsz lakni. Te vagy nekünk az út, az igazság és az élet, hiszen életünknek nem betűvel írt törvény szab törvényt, hanem te magad lettél isten-emberi mivoltodban Törvényük és Törvényhozónk. Így amikor örömmel ismerjük fel megtestesülésedben, hogy emberi mivoltunkból részt vállaltál, ugyanakkor az emberségeddel egyesült isteni természeted a megigazulás útját is megmutatta, s hozzá erőt is adott. Jöjj és segíts, hogy ennek a szent Törvénynek útján tiszta szívvel járjunk. Hallgasd meg a kiáltást,

mellyel most testet öltésed ünnepét várva hozzád fordulunk: **Ó, Immánuel, Királyunk és Törvényhozónk! Nemzetek várakozása, és mindenek Üdvözítője: Jöjj el, és üdvözíts minket, mi Urunk, Istenünk!**

- további imádság -

Csendes perc

Motetta (A. Adams: O holy Night)

Szent ez az éj, az égen csillag fénylik és zeng a jó hír a földünk felett. Harsan a kürt, az angyalének hangzik: a Krisztus eljött, hát ne féljete! Ki békét, üdvöt hoz a bűnös földre, ő Jézus Krisztus, drága Messiás. Áldott az Úr, mi szent Fiát leküldte, hogy megváltsa népét, legyőzte a halált. Eljött, kit oly régvárt ez la világ!

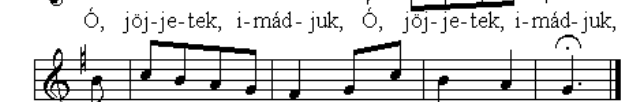
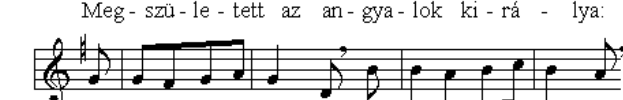
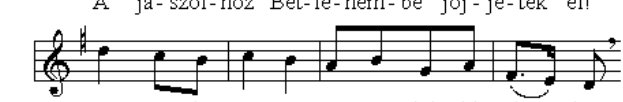
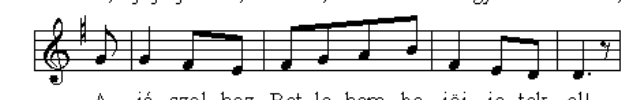
Szent ez az éj, az égen csillag fénylik, nem álom ez nem is csak látomás. Látod a fényt? A gond, a könny eloszlik, Istentől jön ma a vigasztalás. Nem jött még gyermek soha más a földre, ki Istentől lett, ő az Egyszülött. Áldott az Úr, mert szent Fiát leküldte, ki újat kezd velünk, a Lelkével betölt. Ó halld, hogy Krisztus im a földre jött!

Miatyánk, Hirdetések, Áldás/Benedicamus

✠ Örülünk, mi keresztyének, hogy a Krisztus most minékünk megjelentette ő magát és irgalmaz minekünk.

✠ Hálát adunk az Istennek, ki szent Fiát miérettünk elbocsátá e világra, hogy minket megváltana.

Záró ének (fennállva énekeljük) – Ó jöjjetek hívek (327.)

2. Az életnek szent Ura, dicsőség Királya itt fekszik a jászol mélyén nagy szegényen. Nagy dicsőséges, szent és örök Isten! Ó, jöjjetek, imádjuk, Ó, jöjjetek, imádjuk, Ó, jöjjetek, imádjuk az Úr Krisztust.

3. Ti angyali lelkek, ma zengjete az Úrnak És vígadva örvendjete, buzgó hívek! A magas mennyben dicsőség Istennek! Ó, jöjjetek, imádjuk...

4. Úr Jézus, ki ez napon érettünk születél, Csak tégedet illet szívünk tisztelete! Isteni Gyerme, testet öltött Ige! Ó, jöjjetek, imádjuk...

Záró orgonajáték